

РЕШЕНИЕ

№ 168

гр., 20.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД –, V СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА, в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росица Г. Тодорова

при участието на секретаря Стефка Сл. Методиева
като разгледа докладваното от Росица Г. Тодорова Гражданско дело № 20231820100405 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Молителите А. Г. П., ЕГН ***** – лично и в качеството си на законен представител на малолетния Б. Гев К., ЕГН *****, двамата с адрес: гр....., ул. „.....“ № 19 чрез адв. Й. Бекирска със съдебен адрес: гр.София, ул. „.....“ № 2, ет.5, ап.8 са подали молба по чл.8, т.1 от Закона за защита от домашното насилие – за издаване на заповед за защита от домашно насилие, осъществено върху тях от страна на ответника Г. Б. К., ЕГН ***** от гр....., Софийска област, ул. “.....” и за налагане на мерки за защита по чл.5, ал.1 от ЗЗДН.

В молбата се твърди, че А. Г. П. и ответника Г. Б. К. живеели в условията на фактическо съпружеско съжителство от юли 2020 г., като през 2021 г. от връзката им се родил синът им Б. Гев К.. Съвместният им живот бил изпълнен с чести актове на психическо, емоционално насилие, ограничаване на личните права на молителката П., както и неколнократно физическо насилие. Ответникът има склонност да злоупотребява с алкохол, вследствие на което става агресивен и непредвидим, което води до тормоз

спрямо молителката и сина им, тъй като много често заплахите и вербалната агресия срещу молителката стават в присъствието на детето. Последният акт на физическо и психическо насилие по отношение на молителката и детето е от 08.04.2023 г. около 20,10 ч. в жилището им, находящо се в гр....., ул. „.....“ № 19. Около 19.00 ч. молителката П. нахранила детето Б., изкъпала го след което го приготвила за спане и започнала да го приспива. Тъкмо детето започнало да се унася, когато в 20.10 ч. ответникът се обадил на молителката да отключи входната врата, тъй като се прибира от работа. Влизайки в къщата, молителката забелязала, че ответникът е в нетрезво състояние, дори от вратата започнал да напада молителката с груби думи и псувни. В момента, в който П. започнала да се качва по стълбите към втория етаж, чула, че детето плаче и влязла в стаята, за да го успокои, а Г. К. влязъл след нея. Той се развикал на детето да спре да плаче, грабнал го, но то започнало да плаче още по силно, при което ответникът грубо го пуснал на земята и започнал да му крещи със заповеден тон да спре да „реве“. Молителката П. отишла при детето, за да го успокои, но бащата тръгнал към изхода на стаята и рязко затръшнал вратата, като предвид нетрезвото си състояние не съобразил, че детето било сложило пръстчетата си на касата на вратата. Точно преди пръстчетата му да бъдат смазани, молителката успяла да хване вратата и да я задържи, но детето започнало да плаче още по-силно. Молителката се обърнала към ответника и го попитала какво прави, като му казала, че за малко да смаже пръстчетата на сина им, но той не отговорил, погледнал молителката с озверял поглед, след което последвала невъобразима физическа агресия от негова страна. Хванал молителката за косата с дясната си ръка и я повлякъл надолу по стълбите. Молителката се опитвала да се спаси, но ответникът я пуснал чак когато голяма част от косата ѝ останала в ръката му. След като П. успяла да се измъкне от ответника, последвал удар с юмрук в главата ѝ, от което ѝ се завило свят и паднала в безпомощност. Г. К. бил обезумял, като всичката тази агресия била проявена пред очите на сина им Б., който треперел, плачел и пищял.

Всичко това възбудило у молителката П. страх не само за собствения ѝ живот, а и за този на сина ѝ Б.. Успяла да вземе детето и изтичала на терасата на къщата откъдето започнала да вика за помощ, тъй като това било единственото, което можела да направи и виждала в това действие единствено спасение. Чувствала се безкрайно уплашена и застрашена,

усещала ужасяващото чувство, че не е защитена в собствения си дом. Ответникът излязъл на терасата и въпреки молбите на П., грабнал Б., изтръгвайки го от прегръдките. Детето протегнало ръце към молителката, която викала за помощ, но ответникът излязъл с Б. извън къщата, въпреки, че то било по пижама, босо и изкърпано и го отнесъл в неизвестна за молителката посока. Молителката тръгнала веднага след ответника и сина си, но не успяла да ги настигне.

След ужаса от физическото насилие, за молителката започнал ужасът на емоционалното насилие, породено от това, че не знае къде е синът ѝ, добре ли е, страхува ли се. Чувствала страх от обстоятелството, че ответникът, който почти не изтрезнявал не е в състояние да се грижи за детето и че в безконтролната му агресия, може да нарани Б.. Когато излязла на улицата, пред дома ѝ имало случаен минувач, който бил чул виковете ѝ за помощ от терасата и се бил обадил на телефон 112 и чакали полицейския патрул. Свидетелката търсела помощ откъдето се сети – от брат си, от леля си, родителите си, братовчедка ѝ, която също била позвъняла на тел.112. Тъй като полицията все още не била дошла, молителката също се обадила на телефон 112. Пристигналият на място полицейски екип я разпитал подробно за случилото се, след което попитал „Пак ли е пил“. Тогава телефонът на полицейски служител звъннал и той казал на молителката, че детето е с баща си.

След инцидента молителката отишла в болницата, за да бъде прегледана, тъй като усещала неопишуема болка в главата, където ответникът ѝ нанесъл удар, прегледали я и ѝ казали, да отиде да си вземе медицинско свидетелство.

Сутринта потърсила съдействие от полицията тъй като се страхувала да отиде сама до ответника, за да разбере как е синът ѝ и да го вземе, като се надявала ответникът да е изтрезнял и да прояви благоразумие, като предаде детето на молителката. С майка си и полицейския патрул отишли пред къщата, в която очаквали да е детето, като почти един час викали и звъняли, но никой не отварял. В един момент ответникът извел детето на терасата, като го все още било босо и по пижама, като на въпроса на полицаия къде е бил докато са викали отвън, ответникът излязъл и казал, че бил в банята и къпал детето. След това Г. К. се развикал от терасата „Ето полицаи, детето е добре и започнал да крещи по молителката и да я гони, като заявил, че повече няма да

си види детето, казвал „Махайте се, махайте се, не мога да ви гледам“. Детето гледало стресирано и било пребледняло, разплакало се.

Ответникът Г. Б. К. чрез пълномощника си адв. Г. – САК оспорва иска, като предявява насрещна молба за защита от домашно насилие срещу А. Г. П.. Твърди, че не оспорва твърдението, че с молителката П. живяли до 08.04.2023 г. в условията на фактическо съжителство и че през 2021 г. се родил синът им Б. Г.ев К.. Не оспорва и твърдението, че съвместният им живот бил изпълнен с чести актове на психическо, емоционално насилие и ограничаване на личните права както и физическо насилие, но проявявано спрямо него. В този смисъл оспорва всички факти изложени в молбата на молителите, като твърди, че те не отговарят на истината и е налице злоупотреба с процесуални права. Не е вярно, че злоупотребява с алкохол, дори му било забранено да употребява всякакви алкохолни напитки и в минимално съдържание след прекаран тежък Ковид, както и че става агресивен и непредвидим, което води до тормоз спрямо молителката и детето им. Твърди, че не е отправял никакви заплахи спрямо молителката и то в присъствието на детето. Оспорва и изложеното, че на 08.04.2023 г. е бил в нетрезво състояние около 20,10 ч. и нападнал физически и вербално молителката и сина им Б., повлякъл молителката по стълбите, след което я ударил с юмрук в главата, а детето пищяло и тя го молела да спре. В този смисъл всичко изложено от молителката е пълна измислица, целяща чрез злоупотреба с права да реши въпроса с родителските права и полагането на непосредствените грижи по отношение на детето Б..

Твърди, че работното му време е от 07.00 ч. до 20.00 ч., поради което след работа няма никаква възможност и желание да употребява алкохол, но винаги е длъжен да се е прибрал в къщи в 20.10 ч., защото в противен случай започват скандали, провокирани от молителката П.. Има ключ от дома, в който живеят с молителката, поради което не се налага тя да му отваря вратата, когато се прибира. Когато се прибира след работа детето му се радва и не се отделя от него, докато не го приспи. В процесната вечер, след като се прибрал се отправил към банята, а детето тръгнало след него, но молителката се развикала „Внимавай да не се намокри, че току що съм му сложила пижамата. Детето е на две години и не може да се опази от течащата вода, поради което се намокрило. Тогава молителката се ядосала и започнала да крещи какъв баща е, едно дете не може да опази и от него нищо не ставало,

боклук, нещастник и всякакви подобни думи. Детето се стреснало от виковете на майка си и се разплакало, когато спрял водата на мивката, майката отново изпаднала в истерично състояние, като обиждала с думите „Боклук мръсен! Нещастник! Ето детето плаче, защо си публикувал снимка във фейсбук и някой го е урочасал! Забранила съм ти! Кога ще започнеш да слушаш?“ Посегнала за пореден път на ответника и го одрала по лицето. Това преляло чашата на търпение на ответника и той прегърнал детето и излязъл от жилището, като се отправил към къщата отсреща, където живеел и където живее майка му, тъй като не искал детето да става свидетел повече на подобни сцени. Ана не ги последвала, а излязла на терасата, откъдето се чувало че вика нещо, но така и не разбрал какво. Всички останали събития изложени от Ана са измислица.

Оспорва истинността на представено съдебномедицинско удостоверение, тъй като пред нито един от полицаите или социалните работници А. не е споменала за твърдяното оскубване, което би могла да си причини и сама. А ако по нея е имало видими следи от увреждания щяло е да бъдат предприети мерки, но такава тема не е обсъждана нито от служителите на МВР, нито пред социалните работници.

В този смисъл се оспорва и представената по делото декларация по чл.9, ал.3 от ЗЗДН като негодно доказателствено средство и най-вече в частта, подадена от името на детето Б., доколкото не изхожда лично от него, а от неговата майка, която не може да декларира обстоятелства от чуждо име с оглед личната наказателна отговорност за невярно деклариране, каквато е и константната съдебна практика.

След като ответникът и детето се прибрали в дома му от личния си телефон той позвънил на телефон 112 и съобщил, че с детето се наМ. в дома си в гр....., като малко след това на място пристигнал патрулен автомобил, на който обяснил какво се е случило и с детето се приготвили за лягане.

На следващия ден – 09.04.2023 г. сутринта и на обяд около 13.00 ч. бил посетен от социални служители, полиция, роднини на А. и самата тя в дома му. След като всички се убедили лично, включително и майката, че детето е добре и е обгрижвано си тръгнали, като молителката не спирала да сипе обидни думи и закани и към полицейските служители и към социалните работници. Викала по майката на ответника и я наричала с всякакви епитети.

Състоянието на А. очевидно не било адекватно. Всичко това сочи, че издаденото медицинско удостоверение няма как да бъде издадено.

На 10.04.2023 г. А. поискала да види детето, като вместо на ответника се обадила на социалните служители и отказала да дойде в дома му, където се намирало детето. Разбрали се да направят среща в Социалната служба на следващия ден и да уточнят какви ще бъдат действията в бъдеще. Твърди, че не желае да лишава майката от детето и тъй като смята, че то трябва да контактува и с двамата си родители.

Молбата е с правно основание чл.8, т.1 във вр. чл.4, ал.1 вр. чл. чл.3, т.2 и т.3 от ЗЗДН.

Производството е по реда на Глава II от ЗЗДН.

В съдебно заседание молителите поддържат молбата, молят да бъде издадена заповед за защита от домашно насилие и да бъдат наложени мерки, с които ответникът да бъде задължен да се въздържа от домашно насилие спрямо молителите; да определи местоживеенето на детето Б. К. при неговата майка; да забрани на Г. К. да приближава двамата молители на разстояние от поне 300.00 метра, жилището находящо се на адрес гр....., ул. „.....“ № 19 и местоработата на молителката П., находяща се в гр....., пл. „Независимост“ № 1, местата за отпих, които посещават, както и учебното заведение, което детето посещава – ОДЗ „Здравец“, находящо се на адрес: гр....., ул. „.....“ № 11, както и жилището на молителите находящо се на адрес – гр....., ул. „.....“, където живеят нейните родители; да задължи Г. К. да посещава индивидуална специализирана програма за овладяване на насилническия му уклон и агресивно поведение, с цел превенция и да му се помогне да осъзнае актовете на насилие, които нанася на молителката; да насочи молителите към програма за възстановяване на травмите и справяне със страха, който изпитват непрестанно.

Ответникът по молбата Г. К. оспорва твърденията изложени в молбата и в открито съдебно заседание.

Районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и ги обсъди във връзка с доводите на страните, приема за установено следното:

Видно от Удостоверение за раждане № 7084210598/19.04.2021 г. издадено от район Средец, Столична община, А. Г. П. и Г. Б. К. са родители

на детето Б. Г.ев К..

По делото е представена Декларация по чл.9, ал.3 от ЗЗДН изходяща от А. Г. П. – лично и като майка и законен представител на детето Б. Г.ев К., в която са отразени обстоятелствата посочи в молбата за защита. В декларацията е отбелязано, че на молителката ѝ е известна наказателната отговорност по чл.313, ал.1 от НК за деклариране на неверни данни.

Представена е и Декларация по чл.9, ал.3 от ЗЗДН изходяща от Г. Б. К. – лично и като баща и законен представител на детето Б. Г.ев К., в която са отразени обстоятелствата посочи в писменото становище на молбата за защита.

От съдебно-медицинско удостоверение № 159/2023 г. издадено от КСМД при Медицински университет София се установява, че при извършен на 09.04.2023 г. преглед на А. Г. П. се установяват следните травматични увреждания: контузия на главата с оток и кръвонасядания в лявата задушно тилна области; обширен участък от точковидни кръвоизливи около празни космени фоликули – морфологична находка при прижизнено откъснати косми. Тези травматични увреждания са получени в резултат от действието на твърди тъпи предмети, каквито характеристики имат и части от човешкото тяло и могат да се получат по начин и време, съобщени в предварителните сведения. Всяко едно от уврежданията ѝ е причинило болка и страдание.

С писмо изх. № 303/02.05.2023 г. на КСДМ – София по делото са предоставени копие от Съдебно-медицинско удостоверение № 159/2023 г. и копие от страницата отразяваща вписването му в регистрационна книга, по повод извършен преглед на А. Г. П..

Представена е квитанция за заплатена такса в размер на 60.00 лева на 09.40.2023 г. от А. Г. П. във връзка с издаване на СМУ № 159/2023 г. издадена от КСМД София.

Видно от служебна бележка изходяща от ДГ „Здравец“ гр..... е, че Б. Г.ев К. е записан в яслена група на ДГ „Здравец“ гр..... за учебната 2022/2023 г.

В писмо изх. № 388/18.04.2023 г. на ЦПЗ София ЕООД е отбелязано, че Г. Б. К. не се води на учет и не е лекуван в ЦПЗ София ЕООД.

С писмо изх. № УРИ 105810-437/18.04.2021 г. по описа на ДНС 112 РЦ

112 – София по делото са представени данни на ел.носител за повиквания на 09.04.2023 г. от телефон № и за телефон №

ОТ ДНС 112 РЦ 112 – София са предоставени и данни за постъпили обаждания на 08.04.2023 г. от телефон № в 20,27 ч. от лице представило се като г-жа, от телефон № в 20,21 ч. от лице представило се като г-жа А. П. и на 09.04.2023 г. в 03,46 ч. от телефон № 0887751367, което се е представило като г-жа А. П..

С писмо на РУ рег. № 262000-1251/13.04.2023 г. по делото са представени материали относно постъпили сигнали за възникнал инцидент на 08.04.2023 г. между А. Г. П. и Г. Б. К..

Видно от справка за съдимост на името на Г. Б. К. от 05.05.2023 г. лицето е осъждано.

По делото са представени постановление по пр.пр. 40582021 г. по описа на РП, примерен режим за контакти с детето Б. К. подписано от П. и К..

От изготвения социален доклад от Дирекция „Социално подпомагане” се установява, че за детето Б. Г.ев К. се полагат добри грижи от неговата майка А. П., която пълноценно задоволява основните му жизнени потребности. Отношенията между родителите са напрегнати, като между двамата се осъществява ограничена комуникация по вайбър, касаеща детето. Налице е сериозен родителски конфликт и спор относно упражняване на родителските права спрямо детето Б., което не влияе положително на развитието му.

Изготвен е и втори социален доклад от ДСП касаещ Г. Б. К., в който е отбелязано, че жилището, в който живее Г. К. е собственост на неговата майка. Условието са добри и има обособена детска стая за детето. Бащата Г. К. споделя, че майката на Б. го е записала в ДГ „Буратино“ в гр....., което е потвърдено от директорката на детското заведение, с която г-н К. е разговарял. Майката ограничава срещите на бащата с детето и информацията която получава за сина си е чрез Вайбър връзка. Г-н К. познава потребностите на сина си и е налице силна връзка между бащата и детето.

По делото са представени и материалите във връзка с открития случай в ДСП относно постъпил на 09.04.2023 г. сигнал за отвлечане на детето Б.

Г.ев К. до РУ от баща му Г. К., като сигналът е подаден от неговата майка А. П., която съобщава, че бащата е отказал достъп до детето й.

По делото са разпитани свидетелите С.С. П., М. Б.а и С.П.П. по искане на молителката.

По искане на ответника Г. Б. К. по делото бяха разпитани свидетелите Ф. М. В. и Н. Г.ев М..

При така установената фактическа обстановка съдът стигна до следните правни изводи:

Молбата е с правно основание чл.8, т.1 във вр. чл.4, ал.1 вр. чл. чл.3, т.2 и т.3 от ЗЗДН.

Разгледана по същество, съдът я наМ. за **основателна**, поради което следва да я уважи и да издаде заповед за защита от домашно насилие.

На първо място, Законът за защита срещу домашното насилие урежда закрилата на лицата, пострадали от всеки акт на домашно насилие от кръга на изброените в чл.3 от ЗЗДН. Право на закрила имат лицата, които са пострадали от такова насилие.

За квалифицирането на даден акт като такъв на домашно насилие, разпоредбата на чл.2 от закона изисква той да се изразява под формата на физическо, психическо, сексуално, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личната свобода и на личния живот, извършено спрямо лица, които се наМ.т или са били в семейна или родствена връзка, във фактическо съжителство или които обитават едно жилище.

Не е спорно по делото че страните А. Г. П. и Г. Б. К. са били във фактическо съжителство от което имат родено едно дете – Б. Г.ев К..

При съвкупната преценка на доказателствата съдът стига до извода, че е налице акт на физическо, психическо и емоционално насилие спрямо молителката А. Г. П. и психическо и емоционално насилие спрямо детето Б. Г.ев К. от страна на ответника Г. Б. К., упражнено на 08.04.2023 г..

Физическото насилие спрямо молителката А. П. се установи от представеното по делото съдебно-медицинско удостоверение № 159/2023 г. издадено от КСМД София, в което отразените увреждания напълно съответстват на описаните такива в молбата й, а именно – контузия на

главата с оток и кръвонасядания в лявата задушно тилна област; обширен участък от точковидни кръвоизливи около празни космени фоликули – морфологична находка при прижизнено откъснати косми. Ответникът Г. К. оспорва истинността на представеното писмено доказателство, което оспорване съдът на М. за неоснователно, тъй като по делото бяха изискани от КСМД – София доказателства за наличието на извършен преглед на А. П. на процесната дата 09.04.2023 г., в която връзка с писмо изходящо от началника на КСМД - ДМ доц.д-р Александров бяха предоставени копие от издаденото съдебно-медицинско удостоверение № 159/2023 г., което се установява, че е идентично с представеното по делото от молителката, както копие от страницата на книгата за приетите болни в болницата, където под № 159 на 09.04.2023 г. е отбелязано, че в 13.30 ч. е извършен преглед на А. Г. П.. В открито съдебно заседание, молителката П. по искане на ответника К. представи и доказателства за заплащане на дължимата такса за извършения преглед – квитанция за заплащане на извършения преглед в оригинал предоставена за запознаване на съда и страните по делото, копие от която също е приложена по делото и удостоверява заплащането на извършеното освидетелстване на молителката П.. Освен така представените писмени доказателства касаещи нанесеното физическо насилие спрямо молителката П., по делото се събраха и гласни доказателства, които напълно кореспондират с писмените такива, а именно: в показанията си свидетелката С.С. П. – също потвърждава, че е завела дъщеря си А. П. на преглед в Съдебна медицина гр.София. Разказва, че първоначално А. била заведена от братовчедка си - свидетелката М. в болницата в гр....., където отказали да ѝ извършат преглед и я насочили към Съдебна медицина гр.София, те отишли с дъщеря ѝ А. на 09.04.2023 г. около 03.00 ч. в КСМД – София, за да ѝ бъде извършен преглед, но им казали, че няма дежурен, който да я прегледа и трябва да посетят медицинското заведение към 11.00 ч., когато ще има дежурен. На другия ден свидетелката С. П., съпругът ѝ и А. П. посетили Съдебна медицина в гр.София, където била прегледана и съответно издаден документ за извършения преглед. Свидетелката С. П. видяла А. П. непосредствено след инцидента сочи, че видяла травматичните увреждания на дъщеря си и същите са идентични с описаните в съдебно-медицинското удостоверение, а именно – А. била с разрошена коса и отзад в ляво ѝ липсвал кичур коса, а впоследствие се появили и сини по рамото и крака ѝ. Тези показания напълно

кореспондират и с показанията на свидетелката М. Б.а, която разказва, че вечерта на инцидента – 08.04.2023 г. след като полицаите си тръгнали тя завела А. П. до Спешното отделение в гр., за да си извади медицинско във връзка с нараняванията, които била получила от Г., но там им отказали и ги насочили към Съдебна медицина в гр.София. Свидетелката завела молителката П. до Спешното отделение в, тъй като А. се оплаквала от силни болки в главата, за които твърдяла, че са вследствие ударите нанесени от Г., имала зачервявания в областта на главата, а от косата ѝ висял кичур коса, който очевидно бил отскубнат вследствие инцидента. Така събраните доказателства, съдът на М. за безпротиворечиви и напълно кореспондиращи помежду си, пресъздават по логичен начин инцидента от 08.04.2023 г., поради което съдът ги кредитира изцяло и намери, че спрямо молителката П. е извършен акт на физическо насилие по време, начин и място описан в молбата ѝ.

Установи се и акта на домашно спрямо детето на А. П. и Г. К. – Б. Г.ев К., доколкото детето Б. несъмнено е станало свидетел на извършения акт на физическо насилие спрямо молителката П. и разправията между неговите родители и това няма как да не се е отразило на неговото психо-емоционално състояние. В тази насока съдът взе предвид показанията на свидетеля С.П.П. – станал случаен свидетел на част от инцидента, тъй като минавайки покрай дома на молителите на ул. „.....“ в гр....., видял А. на балкона на къщата в която живее да вика за помощ, защото пак ще я бият. Свидетелят бил впечатлен от случващото се и затова спрял с цел да помогне, като попитал жената на балкона има ли нужда от помощ, но тя тичала по целия балкон много уплашена с дете в ръцете си и явно от притеснението не му обръщала внимание. В един момент на балкона излязъл мъж, което накарало свидетелят да си помисли, че може да стане нещо лошо, предвид честите трагични инциденти при подобни случаи в страната ни и затова решил да се обади на телефон 112, но телефона му изключил и не успял да подаде сигнал. Разказва, че познава мъжът, който излязъл на терасата казва се Г., познава и баща му и знае, че са местни жители. Малко след това видял Г. да излиза от къщата с детето, казал, че жената е луда и тръгнал по улицата. Свидетелят казал на А. да се обади в полицията, тъй като той не може да се свърже и видял, че тя започнала да говори с някой по телефона. Около 20 минути след това дошла полицейска кола и А. излязла на улицата. Дошла ѝ братовчедка ѝ

Магда.

Така установените факти, несъмнено сочат, че случилото се между родителите на Б. в късните часове на деня, когато с оглед възрастта му е следвало да му се осигури спокойна семейна среда, а е последвало извеждането му от дома в друго жилище, което не е неговото обичайно такова, отсъствието на майката, са му причинили емоционална и психическа травма и може да се приеме, че налице акт на домашно насилие от страна на Г. К. спрямо неговия син Б. К.. Няма как детето Б. да не е изпитало емоционална травма от ситуацията, в която майка му държейки го в ръце тича по терасата уплашена и притеснена, викайки за помощ и в следващия момент бащата Г. К. без съгласието на майка насилствено взема детето и го отвежда в друго жилище, което не е жилището, в което живее обикновено. За тези обстоятелства, както бе посочено и по-горе разказва свидетелят Проданов, чиито показания съдът на М. за достоверни, доколкото по делото не се установява каквато и да е заинтересованост от депозирането им, тъй като между него и страните по делото не се установява каквато и да е роднинска връзка, а от друга страна свидетелят логично и последователно разказва за видяното, като показанията му напълно съответстват с целия останал доказателствен материал.

От показанията на свидетелката Ф. М. В. и от изготвените по делото социални доклади се установява, че при извършеното социално проучване в деня след инцидента детето се е на М.ло в дома на Г. К., същото било обгрижено, емоционално спокойно и се гушкало в бащата, имало осигурена храна. Свидателят Н. Г.ев М. – полицейски служител разказва, че е работил със страните по делото на 09.04.2023 г., когато бил изпратен за оказване на съдействие. Било им обяснено, че между същите страни предишния ден имало посетен сигнал във връзка с детето, като се искало съдействие детето да бъде върнато на майката. На 09.04.2023 г. не е забелязал физически наранявания и по двамата родители на детето, а детето не му изглеждало стресирано. Спомня си, че при срещата на майката с детето тя видяла някакво червено петънце и проявила засилена тревожност, като казала, че нещо е станало с детето, а то протегнало ръце и бащата го гушнал.

Тези факти, пресъздадени от свидетелите В. и М. обаче не могат да игнорират установения по-горе акт на физическо и емоционално насилие в

дома на страните по делото, находящ се в гр....., ул. „.....“ № 19, на което детето несъмнено е било свидетел предната вечер, доколкото подобно поведение от страна на ответника спрямо майката на детето - физическа саморазправа с майката и изнасянето му от дома чрез изтръгване от ръцете на майката, без нейно съгласие с цел да бъде лишена от достъп до детето, са неприемливи и излизат извън рамките на нормалното общуване между родители и дете. Обстоятелството, че свидетелите В. и М. не са забелязали детето да е стресирано и уплашено на следващия ден, очевидно могат да бъдат обяснени с привързаността на детето към неговия баща, което не е спорно по делото, а също и с ниската му възраст при която то все още не може да осъзнае сериозността на случващото се между неговите родители, но всичко това не може да игнорира обстоятелството, че с поведението си, както бе посочено и по-горе ответникът е извършил спрямо сина си акт на психическо и емоционално насилие, доколкото детето е било свидетел на сцени, които несъмнено представляват насилнически такива.

Установи се от представените по делото доказателства, че ответникът Г. К. след като извел детето от дома му и се установил в дома на своята майка в гр....., се обадил в РУ, за да съобщи адреса, на който се наМ.т с детето, което също сочи, че очевидно е съзнавал, че поведението му ще има негативни последствия свързани със сигнали до органите на реда от майката А. П..

С тези свои действия свързани с насилствено извеждане на детето Б. от дома му и отвеждането му в неизвестна за майката посока без дрехи и необходимите му принадлежности /свидетелят Проданов твърди, че Г. излязъл от къщата само с детето на ръце/, ответникът К. е причинил на молителката А. П. стрес, породил у нея силно емоционално и психическо насилие, тъй като за не малък период от време не е имала каквато и да било информация за сина си и какво се случва с него. В този смисъл съдът приема за доказани и твърденията на молителката А. П. за оказано спрямо нея психическо и емоционално насилие от страна на ответника Г. К..

Като относима към процесния случай съдът кредитира и представената преписка образувана при РУ, която съдът наМ., че недвусмислено потвърждава факта, че поведението на ответника Г. К. е излязло извън рамките на общо приетото общуване и е накарало молителката А. П. на

08.04.2023 г. да потърси защита от органите на МВР не само за себе си, а и за своето дете Б..

Извършените актове на домашно насилие се установяват и от представената от молителката декларация по чл.9, ал.3 от ЗЗДН. Съгласно чл.13, ал.3 от ЗЗДН, декларацията по чл.9, ал.3 от цитирания закон съставлява достатъчно доказателство за основателност на молба за защита по реда на цитирания закон, но в настоящия случай изложените в декларацията факти съответстват напълно със събраните по делото гласни и писмени доказателства, коментирани по-горе от съда, които ценени в своята съвкупност са безпротиворечиви и логични, подкрепят изложеното от молителите.

В тази връзка съдът приема като доказателство по делото и представената декларация от молителите по чл.9, ал.3 от ЗЗДН – съдът може да основе решението си само на декларацията, ако по делото липсват други събрани доказателства /чл.13, ал.3/. В настоящия случай по делото бяха събрани и изброените по-горе такива доказателства, които потвърждават съдържанието на декларацията – разпита на свидетелите по делото и писмените доказателства. Доказателствата, които са ангажирани, ценени в своята съвкупност, са достатъчни за вземане на мерки по отношение на ответника по реда на ЗЗДН. Целта на ЗЗДН е упражняване на превенция срещу случаите на домашно насилие, а не толкова санкционирането му. Това насилие е трудно за разкриване поради ограниченият кръг от хора, които стават свидетели на извършването му, както и поради дълбоко емоционалните по своята същност отношения в семейството. В повечето случаи естеството на отношенията не позволява на пострадалия да събере убедителни и неопровержими доказателства за преживяното от него. Именно поради това и законът предвижда, за разлика от общия граждански процес, допълнителни доказателствени средства като им придава обвързваща за съда доказателствена сила. Такова средство е деларацията по чл.9, ал.3 от ЗЗДН въз основа на която, при липса на други доказателства, които да я опровергават, трябва да се издаде исканата от молителя заповед. В случая обаче освен декларацията, в която молителката е декларирала, че ѝ е известна отговорността по чл.313 от НК се ангажираха и други доказателства в подкрепа на твърденията на молителите.

Ето защо съдът приема, че с действията си Г. Б. К. е посегнал на физическата и емоционалната сфера на молителката А. П. и на емоционалната сфера на детето Б. К., в следствие на което спрямо тях следва да бъдат наложени следните мерки за защита, които съдът определя за адекватни – задължаване на ответника да се въздържа от домашно насилие и забрана да приближава на по – малко от 200 м. жилищата на молителката П., както и местата за социални контакти и отдих, които посещава на разстояние не по-малко от 200.00 метра, местоработата на молителката на разстояние не по-малко от 50 метра, доколкото местоработата ѝ се наМ. в централната част на града и по-голям периметър би попречил на ответника да упражнява своите права свързани с посещение на институции, които се наМ.т в този район. При определяне на времетраенето им, съдът съобрази времето, необходимо за постигане на техните възпиращи цели, като наМ., че мерките за защита следва да бъдат наложени за срок от 12 месеца, през което време на Г. Б. К. да бъде дадена възможност да преосмисли отношението си към молителката, а също и последиците от поведението си.

Мерките, които следва да бъдат взети по отношение на детето Б. К. са следните - задължаване на ответника да се въздържа от домашно насилие, забрана да приближава на разстояние не по-малко от 200 м. жилищата на молителя Б. К., както и местата за социални контакти и отдих, които посещава и детското заведение, в което пребивава на разстояние не по-малко от 200.00 метра, като в случая съдът следва да определи по-кратък период за мерките по отношение на детето, доколкото по-дълъг срок би довел до трудности в комуникацията баща – дете и не би било в интерес на малолетния Б..

Основателна се явява и исканата мярка за определяне временно местоживеене на детето Б. К. при пострадалия родител А. П., като на бащата по делото следва да се определи режим на лични контакти с детето всяка първа и трета събота и неделя от месеца за времето от 10.00 ч. до 13.00 ч. на съответния ден, без право на преспиване, като вземането и предаването да става в присъствието на социален работник от АСП - ДСП, които следва да бъдат уведомени поне два дни предварително от майката П. за осъществяване на срещите, с оглед доказателства по делото установяващи влошените взаимоотношения между родителите с цел избягване на бъдещи конфликти. При определяне на времетраенето на постановената мярка, съдът наМ., че

мярката по чл.5, ал.1, т.4 от ЗЗДН не следва да надвишава повече от три месеца, тъй като ако бъде определен по-дълъг период от време, родителските права на бащата ответник да има право на пълноценен физически контакт със сина си, би било нарушено. Посоченият период от три месеца, настоящият състав на М. за разумен срок, в който ответникът К. би могъл да осъзнае и преосмисли последиците от поведението си към своето дете и неговата майка, с която също и в бъдеще следва да комуникира в името на нормалното физическо и психическо израстване на своя син Б..

Исканите мерки за защита от молителите - задължаване на Г. К. да посещава индивидуална специализирана програма за овладяване на насилническия му уклон и агресивно поведение, с цел превенция и да му се помогне да осъзнае актовете на насилие, които нанася на молителката и да насочи молителите към програма за възстановяване на травмите и справяне със страха, който изпитват непрестанно не следва да бъдат уважавани, доколкото по делото се установи от представените социални доклади, че в АСП ДСП е открит случай относно страните по делото и социалните работници оказват необходимото съдействие и подкрепа при работата с тях за преодоляване на възникналите проблеми във взаимоотношенията им. И на следващо място, ако съдът укаже на молителката да посещава определени програми, същата с оглед смяната на местоживеенето си в хода на производството би могла да изпита затруднение при съобразяване със съдебното решение в тази насока.

По предявения насрещен иск от Г. Б. К.:

Насрещната молба на Г. Б. К. срещу ответницата А. Г. П. с искане за налагане на мерки за защита остана недоказана. По делото не се установиха твърдяните от молителя К. факти – че ответницата А. П. го е обиждала, с което му е причинила емоционално насилие и му е нанесла физически наранявания по лицето чрез одраскване. Нито един от свидетелите по делото не дава показания в тази насока, нито пък са налични писмени доказателства, които да потвърждават изложеното в насрещната искова молба. Единствено по полицейската преписка се съдържа заявление от Г. Б. К. входирано в РУ на 10.04.2023 г., с което той иска съдействие за лицето, което му причинява психически тормоз и дава обяснения в този смисъл. Твърденията на молителя К. обаче не бяха подкрепени от каквито и да било доказателства

по делото – нито от материалите по полицейската преписка, нито с писмени и гласни доказателства, дори и от представената по делото декларация по чл.9, ал.3 от ЗЗДН, която настоящият състав на М., че не следва да бъде кредитирана, тъй като в нея липсва отбелязване, че на издателя е известна отговорността по чл.313 от НК. Изложената от молителя фактическа обстановка относно инцидента, че след като взел детето и напуснал къщата, А. не ги последвала, а излязла на терасата, откъдето се чувало че вика нещо, но така и не разбрал какво, също не се потвърждават от доказателствения материал, а напротив бяха опровергани. Това е така, тъй като както бе коментирано и по-горе, свидетелят Проданов, станал случаен очевидец на случващото се е категоричен, че видял силно уплашена и разтревожена А. да тича по терасата на къщата с детето си на ръце, след което Г. излязъл на балкона и малко след това го видял да излиза от дома им с детето което бил гушнал, като тръгнал в неизвестна посока. В този смисъл изложеното от ответника, че детето не е било на балкона с майка си не само не се потвърждава, но и бе опровергано в хода на съдебното дирене. Не се установи по делото ответницата по насрещната молба да е отправяла обидни думи към молителя К., доколкото нито един от свидетелите не дава показания в тази насока. Твърдяното физическо насилие от страна на ответницата А. П. спрямо молителя Г. К. изразяващо се в одиране на лицето също не на М. опора в доказателствения материал. Всички разпитани по делото свидетели не дават показания, от които да се установява, че молителят К. е имал някакви травматични увреждания в деня на инцидента или след него в областта на лицето. За травматично увреждане при молителя Г. К. говори единствено свидетелката Ф. В., която заявява, че на 09.04.2023 г. при работата със страните по делото видяла, че по едната ръка на Г. има драскотина и го попитала от какво е, а той обяснил, че А. го е одрала с ноктите. Такива факти и обстоятелства обаче не се пресъздават в молбата на Г. К. и липсва описание по какъв начин и кога са получени, доколкото се говори единствено за одиране по лицето на процесната дата, поради което съдът не следва да ги коментира.

По изложените съображения насрещната молба следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

С оглед изхода на делото и на основание чл.11, ал.3 от ЗЗДН съдът следва да осъди ответника Г. К. да заплати по сметка на РС дължимата за

образуване на производството по делото държавна такса в размер на 25.00 лева съгласно чл.16 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, както и 25.00 лева държавна такса по предявената насрещна искова молба.

На основание чл.5, ал.4 от ЗЗДН и като взе предвид последиците от извършения акт на домашно насилие, съдът налага на Г. Б. К. глоба в размер на 300.00 лева /триста лева/.

С оглед изхода от спора ответникът Г. К. следва да бъде осъден да заплати на молителката А. П. сумата от 600.00 лева сторени по делото, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

1. ЗАДЪЛЖАВА Г. Б. К., ЕГН ***** от гр....., Софийска област, ул. “.....” да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение А. Г. П., ЕГН ***** и Б. Г.ев К., ЕГН *****

2. ЗАБРАНЯВА на Г. Б. К., ЕГН ***** от гр....., Софийска област, ул. “.....” да приближава на разстояние **не по-малко от 200 /двеста/ метра** жилищата, които молителката А. Г. П., ЕГН ***** обитава, находящи се в гр....., ул. „.....“ № 19 и гр....., ул. „.....“ **за срок от 12 /дванадесет/ месеца.**

3. ЗАБРАНЯВА на Г. Б. К., ЕГН ***** от гр....., Софийска област, ул. “.....” да приближава на разстояние, **не по-малко от 50.00 /петдесет/ метра** местоработата на молителката А. Г. П., ЕГН ***** , находяща се в гр....., общ....., Софийска област, пл.”Независимост” № 1 **за срок от 12 /дванадесет/ месеца.**

4. ЗАБРАНЯВА на Г. Б. К., ЕГН ***** от гр....., Софийска област, ул. “.....” да приближава на разстояние **не по-малко от 200.00 /двеста/ метра** местата за социални контакти и отдих, които посещава молителката А. Г. П., ЕГН ***** **за срок от 12 /дванадесет/ месеца.**

5. ОПРЕДЕЛЯ на основание чл.5, ал.1, т.4 от Закона за защита от домашното насилие временно местоживее на детето Б. Г.ев К., ЕГН ***** при неговата майка и законен представител А. Г. П., ЕГН

***** за срок от три /месеца/ месеца, като за срока на наложената мярка, определя режим на лични контакти на бащата Г. Б. К., ЕГН ***** със сина му Б. Г.ев К., ЕГН ***** всяка първа и трета събота и неделя от месеца за времето от 10.00 ч. до 13.00 ч. на съответния ден, без право на преспиване, като вземането и предаването на детето следва да става в присъствието на социален работник от съответната АСП-ДСП по местоживеенето на майката и детето, като майката А. П. следва да уведомява предварително АСП-ДСП за осъществяване на срещите.

6. ЗАБРАНЯВА на Г. Б. К., ЕГН ***** от гр....., Софийска област, ул. “.....” да приближава на разстояние **не по-малко от 200 /двеста/ метра** жилищата които молителя Б. Г.ев К., ЕГН ***** обитава, находящи се в гр....., ул. „.....“ № 19 и гр....., ул. „.....“ **за срок от 3 /три/ месеца.**

7. ЗАБРАНЯВА на Г. Б. К., ЕГН ***** от гр....., Софийска област, ул. “.....” да приближава на разстояние, **не по-малко от 200 /двеста/ метра** детското заведение, в което учи детето Б. Г.ев К., ЕГН ***** - ДГ „Здравец” в гр....., ул. „.....“ № 11 и местата за социални контакти и отдих, които посещава молителя **за срок от 3 /три/ месеца.**

ИЗДАВА заповед за защита от домашно насилие срещу Г. Б. К., ЕГН ***** от гр....., Софийска област, ул. “.....”

НАЛАГА на Г. Б. К., ЕГН ***** глоба в размер на **300.00 лева /триста лева/.**

ОСЪЖДА на основание чл.11, ал.2 от ЗЗДН Г. Б. К., ЕГН *****, да заплати по сметка на Районен съд държавна такса в размер на **50.00 /петдесет/ лева.**

ОСЪЖДА Г. Б. К., ЕГН ***** да заплати на А. Г. П., ЕГН ***** сторените по делото разноски в размер на **600.00 /шестстотин/ лева.**

Решението подлежи на обжалване пред Софийски окръжен съд в 7-дневен срок от уведомяването на страните.

Съдия при Районен съд –: _____